

2. Lovforslagets indhold

2.1.1. Aftagelige magasiner til skydevåben

I henhold til våben- og eksplosivstoflovens § 1, stk. 1, nr. 1, er det forbudt uden tilladelse at indføre eller tilvirke skydevåben samt piber, låsestole og baskyler til skydevåben.

Da magasiner ikke udtrykkeligt er opregnet i § 1, stk. 1, nr. 1, foreslås det præciseret, at bestemmelsen også skal omfatte disse genstande.

Justitsministeriet vil i våbenbekendtgørelsen fastsætte, at våbentilladelse til magasiner gives uden begrænsning i antal, idet aftagelige magasiner ikke er individuelt nummererede og ikke kan skelnes fra hinanden.

Endvidere foreslås en overgangsordning, hvorefter personer, som ved lovens ikrafttræden har våbentilladelse, og medlemmer af skytteforeninger, der har våbenpåtegning på medlemsbeviset, uden særskilt tilladelse har ret til fortsat at erhverve, besidde, bære og anvende aftagelige magasiner til de af tilladelsen eller våbenpåtegningen omfattede våben, så længe tilladelsen eller våbenpåtegningen er gyldig.

2.1.2. Aftagelige magasiner samt piber og baskyler til glatløbende haglgeværer

Det fremgår af § 2 a, stk. 1, nr. 2, at indehavere af jagttegn og medlemmer af skytteforeninger, der har en våbenpåtegning til glatløbende haglgeværer på medlemsbeviset, uanset forbudet i § 2, stk. 1, til eget brug kan erhverve, besidde, bære og anvende piber og baskyler til disse haglgeværer.

Som en konsekvens af, at aftagelige magasiner foreslås omfattet af våben- og eksplosivstofloven, foreslås det, at magasiner medtages under § 2 a, stk. 1, nr. 2. Det bemærkes, at kun ganske få haglgeværer er indrettet til magasiner.

2.2. Inddragelse af miner, herunder personelminer, under våbenlovgivningens almindelige kontrolordning

Danmark har i foråret 1998 ratificeret konventionen om forbud mod brug, oplagring, produktion og overførsel af personelminer samt om deres destruktion.

Håndgranater, bomber og lignende, der virker ved en gennem eksplosion fremkaldt udslyngning af smålegemer, er allerede omfattet af § 1, stk. 1, nr. 3, i våben- og eksplosivstofloven. Det er således forbudt uden tilladelse at indføre eller tilvirke sådanne våben, herunder personelminer, ligesom det i medfør af lovens § 2, stk. 1, jf. § 1, er forbudt uden tilladelse at er-

hverve, besidde, bære eller anvende sådanne genstande.

Visse typer af håndgranater, bomber og lignende våben, herunder miner, virker imidlertid ved en gennem eksplosion fremkaldt trykvirkning. Sådanne våben antages naturligvis også at være omfattet af våbenlovgivningens kontrolordning. For præciseringens skyld foreslås det imidlertid, at bestemmelsen formuleres, således at den udtrykkeligt også kommer til at omfatte våben, som virker ved en gennem eksplosion fremkaldt trykvirkning. Samtidig foreslås miner nævnt som eksempel på sådanne våben.

2.3. Inddragelse af signalvåben og kombinerede gas- og signalvåben under våbenlovgivningens almindelige kontrolordning

Signalvåben og kombinerede gas- og signalvåben findes i en række forskellige udformninger, der oftest har en betydelig lighed med egentlige skydevåben. Våbnene anvendes bl.a. ved sportsarrangementer, hundetræning og som nødudstyr i skibe og både. De finder endvidere i et vist omfang erhvervsmæssig anvendelse, f.eks. i landbruget. Imidlertid er det politiets erfaring, at de pågældende våben også ofte anvendes i forbindelse med kriminalitet.

En arbejdsgruppe under Justitsministeriet anbefalede i 1986 i betænkning nr. 1082 (Afsluttende beretning om ændringer i våbenlovgivningen), at signalvåben og kombinerede gas- og signalvåben blev inddraget under våbenloven. Arbejdsgruppen overvejede i den forbindelse spørgsmålet om at inddrage våbnene under våbenlovgivningens almindelige kontrolordning, således at der blev indført et principielt forbud mod bl.a. at erhverve, besidde, bære og anvende våbnene og mod at overdrage og overlade dem til andre. Arbejdsgruppen fandt imidlertid ikke afgørende betæneligheder ved, at gas- og signalvåben frit kan erhverves og besiddes. Arbejdsgruppen henviste til, at det væsentligste måtte være, at der bliver grebet ind over for, at våbnene bliver medbragt, båret og anvendt i andre tilfælde, end hvor der er en legitim interesse heri. På den baggrund anbefalede arbejdsgruppen et mere begrænset forbud, som rettede sig mod at bære og anvende våbnene.

I 1987 blev det i overensstemmelse med arbejdsgruppens forslag forbudt uden tilladelse at bære og anvende signalvåben og kombinerede gas- og signalvåben. Dette forbud er fortsat gældende, jf. våben- og eksplosivstoflovens § 2 e, stk. 1.

Det fremgår af våben- og eksplosivstoflovens § 6 d, stk. 1, at tilladelser efter § 2 e, stk. 1, har en gyldighed på 5 år. Tilladelseerne er afgiftsbelagt, jf. § 6 b.